

СТАЛИЙ РОЗВИТОК МІСТ – ОСНОВНА ПРОБЛЕМА СУЧАСНОСТІ

Головня К. В., Кадирус І. Г.

Дніпропетровський державний аграрно-економічний університет

irinakozhushko@ukr.net

Сталий розвиток – це процес розбудови країни на основі узгодження і гармонізації соціальної, економічної та екологічної складових життєдіяльності з метою задоволення потреб нинішніх і майбутніх поколінь [1].

З огляду на економічну складову, розвиток можна вважати сталим лише при умові дотримання рівноваги між господарською діяльністю людини та навколишнім природним середовищем

Основою соціальної складової є те, що у центрі сталого розвитку перебуває людина, яка має право на здорове і повноцінне життя в гармонії з природою. Все це вимагає зміни стереотипів цінностей, гуманізації суспільства, активізації соціальної політики і забезпечення соціальних гарантій населенню, посилення ролі об'єднань громадян тощо

Екологічний аспект передбачає спрямованість зусиль суспільства на стале використання природних ресурсів, в тому числі й шляхом запровадження обмежень на різні види діяльності, які можуть завдати негативного впливу навколишньому середовищу.

Недосконалість промислових технологій, систем землекористування, невідповідність екологічної інфраструктури потребам виробництва, застарілі системи вилучення, переробки та утилізації відходів, відсутність оборотного водопостачання на промислових підприємствах, зношення інженерної інфраструктури, низький рівень екологічної свідомості суспільства призвели до того, що на сьогодні актуальною проблемою багатьох міст нашої країни є погіршення їх екологічного стану. Залишаються невирішеними питання щодо забруднення атмосферного повітря, джерел питного водопостачання, збільшення засміченості територій побутовими відходами, а також відсутність їх знешкодження та утилізації.

До головних причин, що не сприяють сталому розвитку міст України, належать відсутність науково-обґрунтованої, чіткої стратегії сталого розвитку, нефективне реформування економіки і державного регулювання, недосконалість законодавчого, нормативного, фінансового, інформаційно-комунікаційного забезпечення, недосконалість правових, організаційних,

економічних основ діяльності державних органів виконавчої влади, місцевого самоврядування, фізичних та юридичних осіб у сфері формування повноцінного життєвого середовища [2, 3].

Стратегічний підхід до сталого розвитку міст спонукає мислити по-новому та передбачає нові підходи до його впровадження:

- відповідальність за розвиток несе усе суспільство, а не лише державна влада;
- необхідність формування управлінської системи, здатної до постійного поліпшення та адаптації замість розробки та впровадження короткострокових планів;
- інтегроване визначення цілей розвитку, на відміну від процесу секторального планування;
- прозоре прийняття рішень з питань розвитку лише після обговорення з суспільством;
- перехід до ухвалення рішень на місцевому рівні та фінансової підтримки локальних ініціатив;
- аналіз отриманих результатів з подальшим покращенням управління процесами [3].

Література

1. Нечай О.О. Концепція сталого розвитку: методи оцінювання та застосування в умовах України. – [Електронний ресурс] / О.О. Нечай, А.А. Дмитрієва // Режим доступу: <http://nauka.kushnir.mk.ua/?p=31603>
2. Інтернет-холдинг О. Соскіна. – [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://soskin.info/ea/2003/6/20030609.html>
3. Підліснюк В., Рудик І., Кириленко В., Вишенська І., Маслюківська О. Сталий розвиток суспільства: роль освіти. Путівник / За ред. В. Підліснюк – К.: Видавництво СПД «Ковальчук», 2005. – с. 88.

ОЦІНЮВАННЯ СОЦІО-ЕКОНОМІКО-ЕКОЛОГІЧНОГО СТАНУ МІСТА РІВНЕ ЗА ПОКАЗНИКАМИ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

Яцюк Ю.

Національний університет водного господарства та
природокористування, Рівне, Україна
yatsyuk_az14@nuwm.edu.ua

До однієї з пріоритетних цілей сталого розвитку на 2016-2030 роки, що були затверджені Генеральною Асамблеєю ООН у формі Порядку денного до 2030 р. є ціль 11, яка передбачає: «Зробити міста і населені